

Hep Aynı Yalan, İsmarlama Referandum

H. Ali YİĞİT

EMO 36 ve 37. Dönem YK Başkanı

aliyigit59@gmail.com

Sevgili meslektaşlarım,
Ülkemiz bir taraftan dışarda Suriye'de süren iç savaşa doğrudan müdahalenin sıkıntılarını yaşarken diğer taraftan da OHAL şartlarında bir Anayasa referandum sürecini yaşamaktadır. Büyüme ve rileri Cumhuriyet tarihinin ortalamalarının altındadır. Özellikle eğitilmiş genç nüfus arasında işsizlik hızla artmaktadır. Yani memleketin hali pürmelal.

2003 yılında, özellikle sağ liberal siyasette yaşanan parçalanmışlığın üzerinden iktidara gelen AKP, takip eden süreçteki - 7 Haziran 2015'tekini saymazsak- tüm yerel ve genel seçimleri kazanarak bugüne kadar iktidarını sürdürmeyi başarmıştır.

Ülkemizde 1950'den itibaren iktidara gelen istisnasız tüm sağ partiler şu veya bu şekilde sünni muhafazkarlığı iktidarlarının bir güvencesi olarak hep yedekte tutmuş ve kollamıştır. AKP ile sünni muhafazakarlık zirve yapmıştır.

12 Eylül 1980 Askeri darbesi ile toplumsal muhalefetin öncülerinin ezilmesi ve yokedilmesiyle sünni muhafazkarlık ile milliyetçiliğin evliliği olan Türk İslam sentezi siyasetin temel belirleyicisi olmuştur. Zaman zaman karşıt duruyor gibi görünse de kritik dönemlerde kolkola girerek her daim iktidarda kalmayı başarmışlardır. (Bunun en büyük göstergelerinden birisi; AKP'nin ilk iktidara geliş süreci de 2002 yılında Devlet Bahçeli'nin erken seçim kararı almasına bağlı olarak gerçekleşmiştir. Yine bugün karşı karşıya kaldığımız referandum süreci de aynı kişinin AKP'ye açık destek beyanı ile başlamıştır.)

Fetullah Gülen ile Milli Görüş gömleğini çıkararak koalisyonu şeklinde geçen ondört yıl sonucunda ki devlet bürokrasinin paylaşım kavgası Fetullah Gülen ekibinin 15 Temmuz 2016 başarısız Darbe girişimi ile yeni bir dönemece gir-

miştir.

15 Temmuz 2016 başarız girişimini 'Allahın bize bir lütfu' şeklinde değerlendiren AKP, 20 Temmuz 2016'da kendi sivil darbesini gerçekleştirmiştir!

AKP, Fetullah Gülen ekibi olmadan yoluna devam etme kararı almış ancak bunun en büyük göstergesi olacak olan kendi içindeki siyasi hesaplaşma bugüne kadar hiç yaşanmamıştır. Aksine, Fetullah Gülen yapılanmasının 15 Temmuz 2016 kalkışmasına karşı ilan edilen OHAL'de özellikle son dönemlerde demokratik toplumsal muhalefetin tasfiyesine dönüşmüştür. En son 684 Sayılı KHK ile üniversitelerden yapılan tasfiyeler, bunun en büyük göstergesidir.

Ülkemiz eşitsiz koşullarda yeni bir Anayasa Referandumu sürecindedir. OHAL koşullarında, seçime katılma hakkı olan siyasi partiler dışında kalan toplumsal muhalefetin her türlü girişimi hukuksuz bir biçimde engellenmektedir.

Ülkemiz demokrasi tarihinin kilometre taşları Askeri Darbeler ve Muhtıralardan oluşmaktadır!

Ülkemizin demokrasi tarihinin kilometre taşları; 27 Mayıs 1960, 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980 ve 28 Şubat 1997 olmak üzere hep Türk Silahlı Kuvvetleri'nin muhtıraları ile tanımlanmıştır. 27 Mayıs 1960 ve 12 Eylül 1980 Askeri Darbeleri ile yürürlükte olan Anayasa askıya alınmış ve akabinde de yeni Anayasalar hazırlanarak referanduma sunulmuştur.

Yukarıdaki girişimlerden sadece 28 Şubat 1997 Muhtırası siyaset literatürüne 'Post Modern Darbe' olarak geçmiştir.

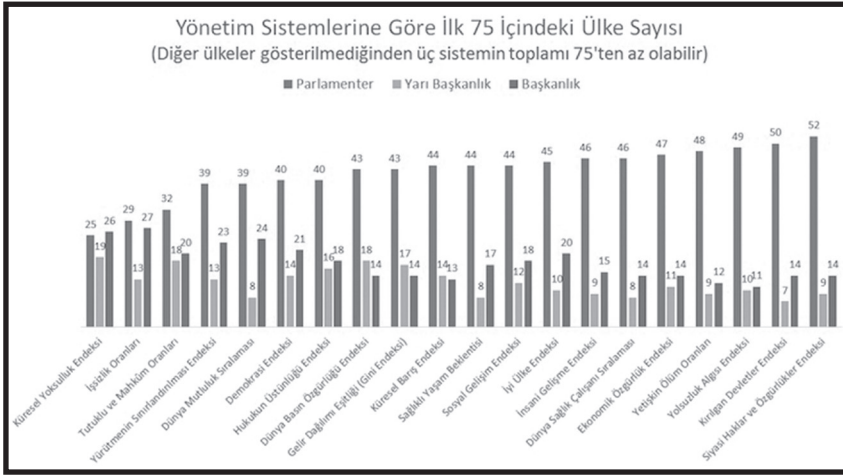
Her ne kadar Askeri Darbe ürünü olsa da 1961 Askeri Darbesi sonucunda hazırlanmış olan Anayasa bugüne kadar sahip olduğumuz en özgürlükçü anayasa olarak bilinmektedir.

1961 Anayasası'nın sağladığı görece özgürlük ortamı ülkemizde ciddi toplumsal dönüşümlere neden olmuştur. DİSK'in kurulması, ilk defa bir sosyalist partinin, TİP'in 1965 yılında TBMM'de temsili, ülkemizdeki toplumsal muhalefetin güçlenmesi, devrimci hareketlerin uç vermesi, hemen hemen hepsinin temelinde 1961 Anayasası'nın sağladığı kısmi özgürlük ortamının payı büyüktür.

(686 Sayılı KHK ile üniversitedeki görevinden uzaklaştırılan sevgili dostum Mutlu Arslan, 'Yapıcının Türküsü' adlı kitabında o dönemi '60'lı yıllardaki biriktirme ve kitleleşme döneminin ardından 70'li yıllarla birlikte toplumsal mücadelede yaşanan bu hızlı siyasallaşma, farklı mücadele alanlarının birbirleriyle sıkı bir ilişkiye girmesini sağlamıştır. Antiemperyalist, bağımsızlık ve demokrasi yanlısı, ilerici ve devrimci iddialar zemininde oluşturulan siyasal hat, toplumun tüm örgütlü yapılarını boydan boya kesen bir örgütsel yeniden yapılanmanın da hazırlayıcısı olmuştur. Bu örgütsel dönüşümün etkileri kısa zaman içinde Odamızda ve TMMOB örgütlülüğü içinde hissedilmiştir. 1960'lann ikinci yansında üniversitelerde yoğun olarak süren akademik-demokratik mücadelenin içerisinde olan kuşaklar mezun olduktan sonra, buldukları tüm mevzilerde etkin bir örgütlü mücadelenin parçası olmaya devam etmişlerdir. Bu kuşak, 1970'li yılların başından itibaren Mühendis ve Mimar Odalarında aktif olarak çalışmaya başlamıştır. İlerici ve devrimci değerlere bağlı, toplumun geniş kesimleriyle örgütlü mücadele deneyimine sahip, gelecekte umutlu bu genç kuşağın Mühendis ve Mimar Odalarına üye olması, TMMOB örgütlülüğünün kaderini baştan aşağı değiştirmiştir' şeklinde anlatmaktadır.)

12 Mart 1971 Askeri Muhtırası ile mevcut Hükümet istifa ettirilmiş

<http://www.diken.com.tr/20-endeks-bir-sonuc-baskanlik-sisteminden-toplum-yararina-varilamiyor/> adresinden alıntılanmıştır.

ve 1961 Anayasası'nın getirdiği bazı özgürlükler, güdümlü olarak oluşturulan hükümetin önerileri doğrultusunda TBMM eliyle yapılan Anayasa değişiklikleriyle biraz daha kısıtlanmıştır.

12 Eylül 1980 Askeri Darbesi sonrası hazırlanan ve %92 oy oranıyla 7 Kasım 1982 tarihinde referandumdan geçen Anayasa ile 1961 Anayasası'nın son kalan kazanımları da yok edilmiştir.

Takip eden yıllarda ise büyük bir kısmı TBMM'de temsil edilen siyasi partilerin uzlaşması sonucu TBMM eliyle olmak üzere ve sonuncusu da 12 Eylül 2010 tarihindeki referandumla 7 Kasım 1982 Anayasası değiştirilmiştir. Bu değişiklik, başta yargı olmak üzere devlet bürokrasisi, iktidar ortaklarının istediği şekilde dizayn edilmiştir.

Bugün çok daha kapsamlı bir değişiklik karşılıyoruz!

2010 referandumunu sonrasında yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimiyle birlikte ülke içinde hukuki bir dayanağı olmaksızın fiili bir tek adamlık süreci yaşanmaktadır.

Hitlerin meşhur 'Ein Volk, ein Führer, ein Ja - tek millet, tek lider, tek evet' sloganı 'Tek millet, Tek lider, Tek bayrak' olarak servis edilmeye başlandı. Şimdiden kulağımız 'Reis'e alıştırılmaya çalışılıyor.

Böylesi bir ortamda; TBMM'den geçen 19 Maddelik Anayasa değişikliği yasası Cumhurbaşkanlığı tarafından onaylanarak Resmi Gazete'de yayımlanmış ve ülkemiz bir kez daha referandum sürecine girmiştir. 16 Nisan 2017 Pazar

Günü bir kez daha sandık başına gideceğiz.

19 Maddelik Anayasa Değişiklik Yasası, mevcut Anayasa'nın aşağıdaki 18 maddesini değiştirmektedir.

1. Madde 9- Yargı yetkisi
2. Madde 75-TBMM'nin kuruluşu
3. Madde 76- Milletvekili seçilme yeterliliği
4. Madde 77-TBMM seçim dönemi
5. Madde 87- TBMM Görev ve yetkileri
6. Madde 89- Kanunların Cumhurbaşkanınca yayımlanması
7. Madde 93- TBMM toplanma ve tatil
8. Madde 98- TBMM'nin bilgi edinme ve denetim yolları
9. Madde 101- Cumhurbaşkanının nitelikleri ve tarafsızlığı
10. Madde 104- Cumhurbaşkanının görev ve yetkileri
11. Madde 105- Cumhurbaşkanının sorumluluk ve sorumsuzluk halleri
12. Madde 106- Cumhurbaşkanına vekillik etme
13. Madde 116- TBMM seçimlerinin Cumhurbaşkanınca yenilenmesi
14. Madde 119- Olağanüstü yönetim usulleri
15. Madde 142- Mahkemelerin kuruluşu
16. Madde 146- Anayasa Mahke-

mesi kuruluşu

17. Madde 159 Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu
 18. Madde 161- Bütçenin hazırlanması ve uygulanması
 19. Madde 21- Geçici madde
- 18 madde'nin değiştirilmesiyle Anayasa'nın aşağıdaki 29 Maddesi de bağlı buna olarak değişecektir.

1. Madde 8- Yürütmenin yetkisi ve görevi
2. Madde 15- Temel hak ve hürriyetlerin kullanılmasının durdurulması
3. Madde 17- Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı
4. Madde 19- Kişi hürriyeti ve güvenliği
5. Madde 73- Vergi ödevi
6. Madde 78- Türkiye Büyük Millet Meclisi seçimlerinin geriye bırakılması ve ara seçimleri
7. Madde 82- Üyelikle bağdaşmayan işler
8. Madde 88- Kanunların teklif edilmesi ve görüşülmesi
9. Madde 96- Toplantı ve karar yeter sayısı
10. Madde 108- Devlet Denetleme Kurulu
11. Madde 117- Başkomutanlık ve Genelkurmay Başkanlığı
12. Madde 118- Milli Güvenlik Kurulu
13. Madde 123- İdarenin bütünlüğü ve kamu tüzelkişiliği
14. Madde 124- Yönetmelikler
15. Madde 125-Yargı yolu
16. Madde 127-Mahalli İdareler
17. Madde 131- Yükseköğretim üst kuruluşları
18. Madde 134- Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu
19. Madde 137- Kanunsuz emir
20. Madde 148-Anayasa Mahkemesinin Görev ve yetkileri
21. Madde 150- Anayasa Mahkemesine İptal Davası açma

22. Madde 151- Anayasa Mahkemesine Dava Açma Süresi
23. Madde 152- Anayasaya aykırılığın diğer mahkemelerde ileri sürülmesi
24. Madde 153- Anayasa Mahkemesinin kararları
25. Madde 154- Yargıtay
26. Madde 155- Danıştay
27. Madde 158- Uyuşmazlık Mahkemesi
28. Madde 166- Planlama; Ekonomik ve Sosyal Konsey
29. Madde 167- Piyasaların denetimi ve dış ticaretin düzenlenmesi

19 Maddelik Anayasa değişikliği Kanunu ile Anayasanın aşağıdaki 21 Maddesi de geçersiz duruma (mülga) düşmüştür.

1. Madde 91- Kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verme
2. Madde 99- Gensoru
3. Madde 100- Meclis soruşturması
4. Madde 102- Cumhurbaşkanı'nın seçimi
5. Madde 107- Cumhurbaşkanı Genel Sekreterliği
6. Madde 109- Bakanlar Kurulu
7. Madde 110- Bakanlar Kurulunun Göreve başlama ve güvenoyu
8. Madde 111- Bakanlar Kurulu Görev sırasında güven oyu
9. Madde 112- Bakanlar Kurulu Görev ve siyasi sorumluluk
10. Madde 113- Bakanlıkların kurulması ve bakanlar
11. Madde 114- Seçimlerde geçici Bakanlar Kurulu
12. Madde 115- Tüzükler
13. Madde 120- Şiddet olaylarının yaygınlaşması ve kamu düzeninin ciddi şekilde bozulması sebepleriyle olağanüstü hal ilanı
14. Madde 121- Olağanüstü hallerle ilgili düzenleme
15. Madde 122- Sıkıyönetim, se-

ferberlik ve savaş hali

16. Madde 145- Askeri yargı
17. Madde 156- Askeri Yargıtay
18. Madde 157- Askeri Yüksek İdare Mahkemesi
19. Madde 162- Bütçenin görüşülmesi
20. Madde 163- Bütçelerde değişiklik yapılabilme esasları
21. Madde 164- Kesin hesap

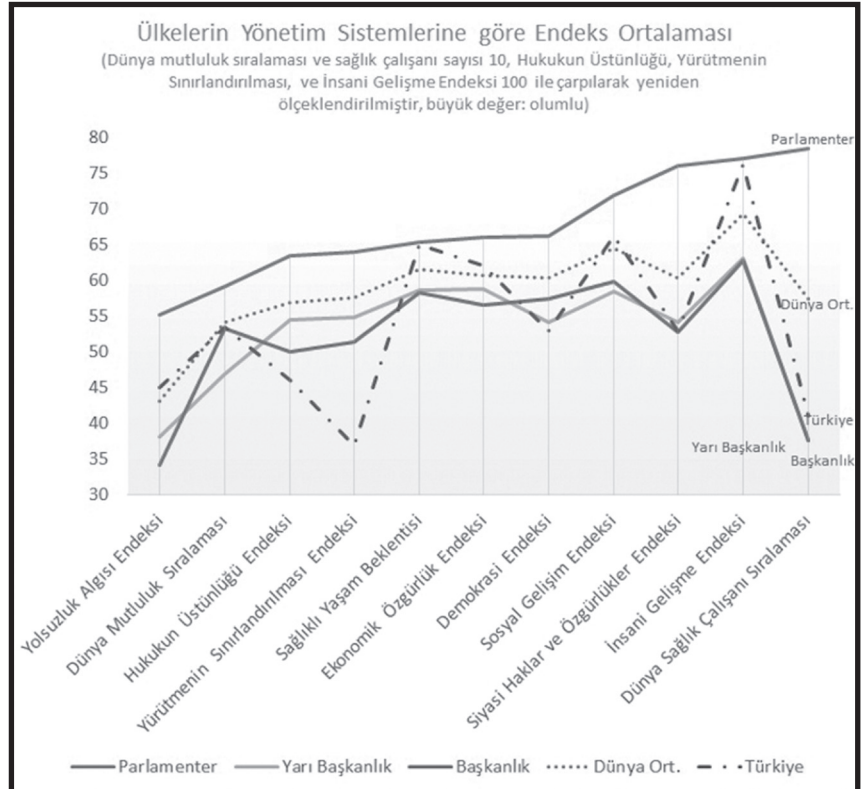
Söylenenin aksine Anayasa'nın sadece 18 maddesi değil 18+29 Maddesi değişecektir. İptal olacak maddeleri de sayarsak mevcut Anayasa'nın 68 maddesi değişecek veya iptal olacaktır.

Bazı tespitler,

- Başbakanlık ve Cumhurbaşkanlığı yetkilerinde elde toplanmaktadır,
- Partili Cumhurbaşkanlığı'nın önü açılacaktır.
- Cumhurbaşkanı Bakanları tek başına ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin onayı olmaksızın göreve atayabilecektir.
- Bakanlar Kurulu ortadan kalacaktır.
- Bakanlar, bürokrat konumun-

dadır.

- Bakanlar Meclis dışından olabilecek, Bakanlar hakkında gensoru, Meclis Soruşturması vb. uygulamalar olmadığı gibi Bakanların TBMM'ye karşı sorumlulukları da olmayacaktır.
- Meclis Bütçe yapamayacaktır.
- Cumhurbaşkanının istemediği hiç bir yasa Meclisten kolay kolay geçemeyecektir. Çünkü eskiden Cumhurbaşkanı tarafından geri gönderilen yasalar TBMM de basit çoğunlukla görüşülürken bu defa nitelikli çoğunluğa ihtiyaç duyacaktır.
- TBMM, tatile girdiğinde kendi iradesiyle toplanamayacaktır. Ancak Cumhurbaşkanı toplantıya çağırabilecektir.
- Seçilmemiş ve sayısı belirsiz Cumhurbaşkanı Yardımcıları olacaktır. (Bunun en güzel örneği Azarbeycan'da yapılan benzer Anayasa değişikliği sonucu Cumhurbaşkanımızın yakın dostu İlham Aliyev karısını birinci Cumhurbaşkanı Yardımcısı yapmıştır.)
- Tüm yetkiler Cumhurbaşkanında olmasına karşın Milletvekilleri Cumhurbaşkanına soru soramayacaktır. Soruların

<http://www.diken.com.tr/20-endeks-bir-sonuc-baskanlik-sisteminden-toplum-yararina-varilamiyor/> adresinden alıntılanmıştır.

muhabatı Cumhurbaşkanı Yardımcıları ve Bakanlar olacaktır.

- Cumhurbaşkanı, Parti Genel Başkanı da olacağından adaylığını belirlediği millet vekilinin kendisine soru sorma şansı da ortadan kalkmaktadır.
- Yüksek Yargı'nın tüm üyelerinin seçimi doğrudan veya dolaylı olarak Cumhurbaşkanı tarafından belirlenecektir.
- Tarihimizdeki ilk yazılı Anayasamız olan ve 23 Aralık 1876 tarihinde yürürlüğe giren Kanuni Esasi üzerinden 130 yıla yakın zaman geçti. Bu Anayasa'da bile yetkilerin tümü Padişah'ta değildi. En azından sadrazam vardı, Meclis vardı, Meclis Başkanı vardı.

23 Aralık 1876 tarihinde başlayan Anayasa serüvenimizde tarihsel bir dönüm noktasındayız!

Gerek siyasi partiler yasasının anti demokratikliği gerekse seçim sisteminin getirdiği anti demokratik uygulamalar (% 10 seçim barajı, daraltılmış bölgeye göre milletvekili seçimi vb) zaten demokratik muhalefetin temsilciliyetinin önünü tıkamaktaydı. Bu sistemle ülkemizin her şeyini tek başına bir kişi belirleyecektir.

Nisan 2015'te Doç. Dr. Alican Kaptı ve Doç. Dr. Sebahattin Gültekin 'Karşılaştırmalı Sistemlerle Başkanlık Sistemi ve Türkiye' adlı bir kitap yazdılar. Global Strateji ve Politika grubu yayımladı kitabı.

Kitap önceleri Global Strateji ve Politika grubu internet sitesinde yayımlanmıştı. Şimdilerde sadece özeti var.

Bu kitaptaki bazı tespitleri sizlerle paylaşmak istiyorum.

Dünyada ülkelerin niteliklerini belirleyen farklı alanlardaki güvenilir indeks sonuçları değerlendirildiğinde ülkelerin insani gelişmişliği, refah seviyeleri, ekonomileri, toplumsal gelişmişlik, yönetim

düzeyi, eğitim durumları, sağlık sektörünün gelişmişliği, bireysel özgürlük durumları, sosyal sermaye, güvenlik, ülke kınlanlığı, hukukun üstünlüğü, demokratik gelişim düzeyi, yolsuzluk algı düzeyi ve basın özgürlüğü gibi alanlarda dünya sıralamasında en başarılı olan ülkelerin parlamenter sistemle yönetildikleri görülmektedir. Buna karşılık başkanlık sistemiyle yönetilen ülkelerin çoğunlukla dünya sıralamalarının sonlarında yer aldıkları görülmektedir.

Dünya sıralamalarını belirleyen indeksler parlamenter sistemle yönetilen ülkelerde demokrasi ve hukuk anlayışının başkanlık sistemi ile yönetilen ülkelere göre çok daha ileri seviyede olduğunu göstermiştir.

❖ Hukukun üstünlüğü

indeksine göre en iyi ilk 10'da yer alan ülkelerin 8'i parlamenter sistemle yönetilirken; ilk 10'da başkanlık sistemiyle yönetilen bir ülke bulunmamaktadır.

❖ Buna karşılık aynı sıralamada son 10'da yer alan ülkelerin 7'si başkanlık sistemi uygularken sadece 1'i parlamenter sistemle yönetilmektedir.

❖ Demokratik gelişmişlik indeksi de ilk 10 sırada yer alan ülkelerden 8'i parlamenter sistemle yönetilirken, bu indeksin son 10 sırasındaki ülkelerden 7'sinin başkanlık sistemi ile yönetildiği göze çarpmaktadır.

❖ Bireysel özgürlük indeksi ve basın özgürlüğü indeksi sıralamalarında ilk 10'da yer alan ülkelerin 9'u parlamenter sistemle yönetilmektedir.

❖ Ülkelerin refah düzeyleri ve

ekonomik gelişmişlik indekslerinin analizleri, parlamenter sisteme sahip ülkelerin ekonomik gelişmişlik yönüyle başkanlık sistemine sahip olan ülkelere göre çok daha iyi durumda olduklarını göstermiştir.

❖ Ekonomik gelişmişlik indeksine göre ekonomik gelişmişlikte en başarılı 10 ülkeden 8'i parlamenter sistemle yönetilmekte iken; en başarısız 10 ülkeden 9' başkanlık sistemiyle yönetilmektedir.

❖ Refah indeksine göre en başarılı 10 ülkeden 8'i parlamenter sistemle yönetilirken sadece 1'i başkanlık sistemiyle yönetilmektedir. Buna karşılık, refah indeksinde son 10 sırada yer alan ülke-

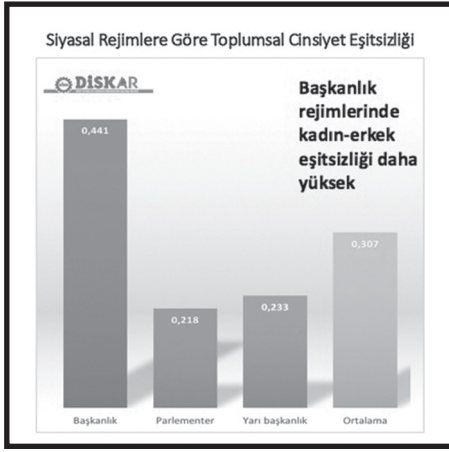
lerin tamamı başkanlık sistemiyle yönetilmektedir. Özellikle ekonomik yönden ciddi zorluklar içerisinde bulunan Orta ve Güney Afrika ülkeleri başta olmak üzere dünyada başkanlık sistemiyle yönetilen ülkelerin büyük çoğunluğu ekonomik gelişmişlik açısından dünya başarı sıralamasında çok gerilerde kalmaktadır.

❖ Araştırma kapsamında incelenen insani gelişmişlik, toplumsal gelişmişlik ve sosyal sermaye indekslerine göre parlamenter sisteme sahip ülkelerde yaşayan insanlar, sosyal hayat kalitesi yönüyle başkanlık sistemiyle yönetilen ülkelerde yaşayan insanlara göre daha iyi imkanlara sahiplerdir.

❖ İnsani gelişmişlik indeksi başarı sıralamasına göre ilk 10'a giren ülkelerin 8'i parlamenter sisteme sahip iken son 10 sırada yer alan ülkelerin 8'i başkanlık sistemiyle yönetilmektedir.

❖ Son 10'da parlamenter sistemle yönetilen ülke bulunmamaktadır. Benzer sonuçlar toplumsal gelişmişlik ve sosyal sermaye indekslerinde de

gözlemlenmiştir.

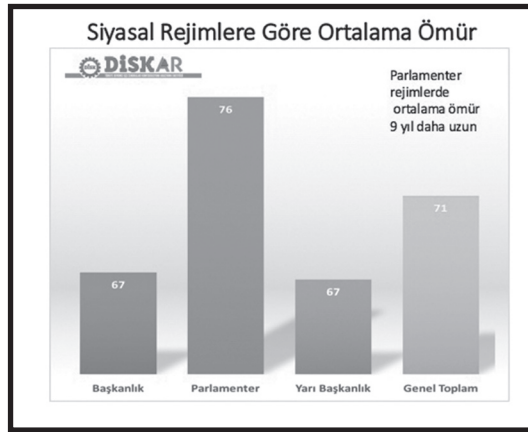
Araştırmaya konu olan eğitim düzeyi, sağlık hizmetleri ve güvenlik indekslerinin analiz sonuçlarında yine parlamenter sistemle yönetilen ülkelerin başkanlık sistemiyle yönetilen ülkelere göre daha başarılı olduğu görülmektedir.

1. Eğitim indeksi başan sıralamasında en iyi 10 ülkenin 9'u parlamenter sistem ile yönetilirken ilk 10'da başkanlık sistemiyle yönetilen ülke bulunmamaktadır. Buna karşılık son 10'da yer alan ülkelerin 8'i başkanlık sistemiyle yönetilirken; son 10'da parlamenter sistemle yönetilen ülke bulunmamaktadır.
2. Sağlık, eğitim ve güvenlik indekslerindeki sonuçlara göre, parlamenter sisteme sahip ülkelere vatandaşlara sağlanan sağlık, eğitim ve güvenlik hizmetlerinin kalitesi başkanlık sistemine sahip olan ülkelere göre çok daha yüksektir.

Ülkelerin iyi yönetim ilkeleriyle yönetilmeleri ve siyasi-politik istikrara sahip olmaları da ülke başarısını gösteren diğer önemli faktörler arasında yer almaktadır. İyi yönetim ve ülke kırılganlık indeksi verileri parlamenter sisteme sahip

ülkelerin başkanlık sistemine göre çok daha iyi konumda bulduklarını göstermiştir.

1. İyi yönetim indeksine göre en başarılı 10 ülkenin 8'i parlamenter sistemle yönetilirken,
2. Son 10'da bulunan ülkelerin 9'unun başkanlık sistemiyle yönetildiği görülmüştür.
3. Ayrıca ülke kırılganlık indeksine göre en kırılgan durumda olan ilk 10 ülkenin 9'u başkanlık sistemiyle yönetilirken, en az kırılgan olan (en dayanıklı)

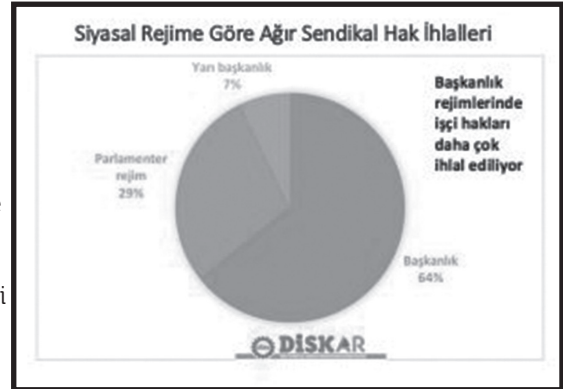
4. İndekslerin ayrıntılı analizlerine göre, parlamenter sisteme sahip olan ülke yönetimlerinin büyük çoğunluğunun siyasi ve politik istikrara sahip oldukları ve ülkelerin iyi yönetim ilkeleriyle yönetildiği görülmektedir.
5. Buna karşılık başkanlık sistemiyle yönetilen ülkelerin büyük çoğunluğunun siyasi ve politik istikrarsızlık içinde buldukları ve ülke yönetimlerinin de büyük sorunlarla karşı karşıya oldukları ortaya çıkmaktadır.
6. ABD dışındaki gelişmiş Batı

demokrasilerinin hemen hemen tamamı parlamenter sistemle yönetilmektedirler.

Birçoklarının da ifade edildiği gibi, başkanlık sistemi sadece ABD'de olumlu sonuçlar vermekte ve başarılı bir şekilde uygulanmaktadır. Başkanlık sisteminin ABD'de başarılı olmasının temel nedeni, bu ülkenin kendine has özellikleri ve yapısıdır. Kuvvetler ayrılığı ve denge-fren sistemi ABD başkanlık modelinin temel ilkeleridir. Yasama ve yargı en az yürütme kadar güçlüdür. Başkanı sınırlayan yerleşmiş bir sistem mevcuttur.

Buna karşılık ABD'yi örnek olarak başkanlık sistemine geçen birçok ülkede -örneğin ABD'nin hemen güneyinden başlayarak birçok Latin Amerika ülkesinde- başkanlık sistemi başarılı olmadığı gibi darbeler ve sistem krizlerine neden olmuştur. Zaten ABD modeli ile kıyaslandığında bu ülkelerdeki sistemi, başkanlık olarak adlandırmak doğru değildir.

Hayırdan yana olmak lazım, şerden yana değil!

Görüleceği gibi TBMM'den geçen Anayasa Değişikliği Yasası pek de memleketin hayrına değil. Aksine şerhlerle dolu. Ohalde memleket hayrına bir şeyler yapmak lazım.

Annem hep bana 'oğlum hayırlı evlat ol' derdi. Ben annemi hep dinlemişimdir. Bu defa da onu dinliyorum ve 'Hayırlı' bir evlat oluyorum.

16 Nisan 2017 Pazar gününün Hayır'lara vesile olmasını diliyorum.

